

Урок 4

Єдність через покiрність

I. Вступ:

- Вітаю вас, брати і сестри, на уроці СШ. Сьогодні ми розпочинаємо досліджувати другий розділ послання апостола Павла до филип'ян.

Питання 1: Який заголовок сьогоднішнього уроку?

Єдність через покiрність

Питання 2: Коли ми промовляємо слово «покiрність», яку живу істоту ми відразу згадуємо?

- Звичайно, овечку, ягнятко... Я читала цікаве дитяче оповідання про пастуха й овечок.

- Виявляється, що кожний пастух має цілий набір слів, звуків і знаків, для того, щоб керувати отарою.

- Наприклад, плесканням у долоні він може наказати вівцям лягти і відпочивати. Свистом може наказати підійматися і йти за ним на пасовисько.

- А от гучним криком: «Вовк!» він наказує всім вівцям головами збитися до центру. Таким чином вони оберігають свої шиї від вовчих зубів.

Питання 3: Що вимагається від овець, коли пастух подає певний сигнал?

- Абсолютний, беззаперечний, моментальний послух... Особливо це стосується крику: «Вовк!»

Питання 4: Як ви вважаєте, хто раніше помічає небезпеку: пастух чи вівця?

- Однозначно, пастух... Апостол Павло, досвідчений духовний пастир, навчений Великим Архіпастирем, помітив небезпеку для своєї духовної отари у Филипах...

Питання 5: Яку небезпеку? Відповідає Пам'ятковий вірш: Филп. 2:2

- «Хоча церква у Филипах принесла так багато радості серцю апостола, але їх єдність була в небезпеці, розбіжності проникали в їхні ряди. Тому Павло був стурбований» (КАСД, [152]).

- Сьогодні на уроці СШ на прикладі церкви у Филипах ми детально розглянемо найважливіший чинник успіху Церкви Божої – *єдність*.

II. Основна частина

Додатки до рубрики: Роз'єднаність у Филипах (неділя)

- Цілком можливо, що цю небезпеку розділення ще ніхто з филип'ян не помітив, але вже були перші симптоми можливого розділення.

Питання 1: Прочитаємо Филп. 4:2. Хто були ці особи? Дії 17:4, 12

- Як бачимо велику частину македонських церков складала почесні, шляхетні, заможні жінки.

- Між двома з них у Филипах були розбіжності; невідомо, з якої причини сталася їхня суперечка.

- Ця незгода не могла бути значною, щоб зачепити інтереси цілої церкви. Ні! Проте навіть маленька проблема в мирній, дисциплінованій громаді порушує спокій усіх (див. там само, [262]).

Питання 2: Тому який заклик робить апостол Павло? Филп. 2:1, 2 (CUV).

- Цей не зовсім зрозумілий уривок, дослідивши його оригінал, можна перефразувати більш зрозуміло таким діалогом:

Павло: *Я вже маю великі радощі від вас (вірш 1:4). Але ви можете їх зробити завершеними, повними...*

Филипяни: *Чим? Для тебе, наш духовний батько, ми готові на все!*

Павло: *Втіхою в Христі, відрадою любові, спільністю духа, милосердям, щедрістю...*

Филипяни: *Що ж нам зробити, щоб ти отримав це все?*

Павло: *Щоб ви думали те саме, мали ту саму любов, були однодушні й однієї думки...*

Питання 3: Пригадаємо, які стосунки склалися між Павлом та членами церкви у Филипах?

- Найкращі! Апостол молиться за них з радощами (1:4); вони приймають участь у проголошенні Євангелія (1:5); він має їх у серці, а вони так переживають за нього, ніби закуті з ним у його кайдани (1:7); він тужить за ними (1:8); навіть хоче залишитися живим, бо дуже для них потрібний!

- Одним словом – громада у Филипах для Павла – одна з найкращих і любимих!

Питання 4: *Прочитаємо ще Филп. 4:1(CUV). Які ніжні стосунки! Хіба цього не достатньо, щоб бути задоволеним? Чому апостол такими сильними виразами благає їх про єдність?*

- «Ніщо не загрожує процвітанню спільноти віруючих більше, ніж відсутність єдності» (Посібник, 59).

- Ось чому Дух пророцтва так часто закликає: «Мені доручено сказати нашому народові: *Об'єднуйтесь! Об'єднуйтесь!*» (ЗВВ, 412).

Додатки до рубрики: Джерело єдності (понеділок)

Питання 1: *Як це зробити? До яких практичних кроків закликає Павло? Филп. 2:3, 4 (CUV)*

- Розглянемо кожний із цих кроків детально.

1) *Нічого не робіть*

- *Наперекір*. На мові оригіналу – *егоїстично...*

- *З марнославства* – *це пуста гординя*.

2) В *покорі* - *смиренно, скромно...*

- *вважайте одне одного більшим за себе* – *вищим, прегарним...*

3) *Нехай кожен дбає*

- *не про своє* – *залишити самолюбство...*

- *але і про інших* – *турбуватися уважно*.

Питання 2: *Зробимо підсумок порад апостола Павла:*

- Щоб досягнути єдності в Церкві, потрібно подолати свій *егоїзм, гординю, почуття вищості, самолюбство, а розвивати смирення, скромність, покору.*

- Прості та зрозумілі повеління...

Питання 3: *Як могли відповісти на ці накази филип'яни?*

- *Все, що ти нам наказав, наш духовний батько, ми виконаємо!*

Питання 4: *Брати і сестри, нам щось нагадує ця ситуація і ця обіцянка? Особливо з книги Ісуса Навина, котру ми нещодавно вивчали з вами?*

- Пригадаємо, коли Ісус Навин у своїй прощальній промові представив вимоги Бога Ягве,

Питання 5: Що відповів народ?

- Ізраїльтяни одноголосно запевнили, що будуть служити Господеві!

Питання 6: А що їм сказав Ісус Навин? І. Нав. 24:19

- «Ви не зможете служити Господеві!» «Народ мав усвідомити свою повну неспроможність коритися Богові власними зусиллями... Доки вони покладалися на власну силу і праведність, вони не могли...задовільнити вимоги... Тому даремно було присягатися, що вони вірно служитимуть Богові» (ПП, [524]).

Питання 7: А чи могли филип'яни виконати вимоги апостола Павла?

- Подивіться, яку високу планку поставив филип'янам Павло:

- *Подолати егоїзм*... Але «егоїзм – це заголовок всіх гріхів»!

- *Подолати гординю*... Але «гордість – найбільш безнадійний гріх»!

- *Розвивати покірність*... А ця риса – протилежність гордині!

- Для грішної людини все це просто неможливо!

Питання 8: Чи Павло це розумів? Ми думаємо, що він понизить планку? Навпаки! Він підіймає її ще вище! Читаємо Филп. 2:5. Але сам же Павло говорить, що це неможливо! Римл. 8:7!

Додатки до рубрики: Імплантація думок чи операція на розумі? (вівторок)

Питання 1: Ви коли-небудь намагалися контролювати свої думки?

Плекати думки Христові? Вам це вдавалося? А самому Павлові це вдалося? Рим. 7:18-20, 24

- Брати і сестри, саме такого вигуку від Божого народу чекали Ісус Навин, а перед ним Мойсей, та апостол Павло.

- Павло добре знав історію свого народу! Він пам'ятав ці одностайні обіцянки, котрі невдовзі перетворювалися на відступництво...

- І вожді Божого народу, і Сам Бог Ягве чекали іншої відповіді...

Питання 2: Якої?

- Тієї, котру через багато століть виголосив фарисей із фарисеїв: *Окаянний я чоловік!* (Рим. 7:24, переклад П. Куліша).

- Для всіх *окаянних*, безсилах виконати хоч б один пункт зі списку для филип'ян, Павло дає надію...

Питання 3: Читаємо Филп. 2:6-8

- Ці тексти – змальовують ілюстрація обкладинки нашого Посібника СШ. Бог Син безмежно умалився, упокорився, поєднавши Свою Божественну природу з людською.

Питання 4: Для чого?

- Щоб простягнути нам руку і поєднати нашу людську природу з Божественною. Він причастився до людського єства, щоб причастити нас до Божого Єства...

Питання 5: Ми зауважили цікаве слово у заголовку цієї рубрики за вівторок?

- *Імплантація*... Тричі це слово вживає Дух пророцтва в книзі «Бажання віків». Вдома ми можемо знайти це слово на с. 357 [407-408]; 359 [409]; 446 [509].

Питання 6: Що ж таке «імплантація»?

- Дамо спрощене означення цього слова. *Імплантація – це об'єднання в одне ціле якихось частин; вживляння чогось у певне середовище для тривалої дії.*
- Терміни *імплантат* або *імплант* сьогодні популярний у стоматології. Хтось із нас, можливо, навіть носить такий *імплант*.

Питання 7: А тепер послухаємо слова Духа пророцтва:

- «Царство Христа... приходить шляхом *імплантації природи Христа* в людське єство завдяки дії Святого Духа» (БВ, 447 [509-510]).
- *Природа Христа вживлена / вращена* в людське єство.

Питання 8: Яким образом Сам Ісус представив це поєднання? Івана 15:1, 4

- «Пагінець, прищеплений до лози, волокно за волокном, жилка за жилкою *вростає* в стовбур лози... Людська природа Христа торкнулася нашої людської природи, а наша людська – Божественної. Отже, за *посередництвом Святого Духа* людина стає учасником *Божественної природи*» (БВ, 597 [674-676]).
- «Учасники *Божественної природи*... Для нас це означає все!» (РЧ, 2023. 18/7).

Питання 9: А що я маю робити, аби причаститися до Божого Єства? Щоб природа Христа була імплантована в моє єство?

- *Перебувайте в Мені*, – сім разів повторює Ісус в цьому уривку! І ми говоримо про це майже на кожному уроці.
- *Відносини з Богом, спілкування з Ним, особливий первоплід* нашого ранкового часу, *вертикаль*...
- Це ж так легко і просто! І це єдине, що дасть нам покірність, а тому і єдність!

Питання 10: Чому ж для багатьох із нас це видається неможливим?

- Тому, що розвиток стосунків з Богом вимагає нашого найдорожчого ресурсу – часу... Подумаймо, а на яку незбагненну Жертву заради нас пішов Христос!

Додатки до рубрики: Думки Христа (середа)

- Я б на місці апостола Павла організувала другий розділ інакше. Спочатку поставила би саме ці вірші про Христа – 6-8...

- А після них уже написала би вимоги – вірші 2-5.

Питання 1: Чому апостол вибрав інший порядок?

- Тому, що він вже про це писав... Цілий перший розділ послання до филип'ян пронизаний цією ідеєю – Христос все й у всьому.

- І другий він починає тією ж істиною (2:1, 5).

Питання 2: Переконаємося в цьому:

- *Святі у Христі (1:1); любов Христа Ісуса (1:8); праведність через Ісуса (1:11); хвала в Христі Ісусі (1:26); радість в Господі (4:4).*

- *В Христі заохота, потіха любові, спільнота духа, серце та милосердя; думки в Христі Ісусі (2:1, 5).*

- Отже, Павло сподівався, що його читачі зауважать цю ідею.

Питання 3: Є ще одна причина такого порядку другого розділу:

- Апостол спочатку описав усі вимоги Господа до Його дітей, показав висоти на яких Він бажає їх бачити, щоб вони зрозуміли, що їм це не під силу.

- А тоді він найсильнішими словами відкриває таємницю духовних перемог – *Боголюдська природа Господа Ісуса Христа.*

Питання 4: Подивимося знову на обкладинку нашого Посібника СШ.

- Ось Христос... Однією рукою Він тримається за Бога.

Питання 5: Якою? Що є цією рукою Ісуса, котра тримається за Бога?

- Це Його Божественна природа. Ісус на землі був повністю Богом і повністю людиною.

- Він не залишив Божественну природу на Небі. Він був Богом в людському тілі.

- Але Божественна природа Ісуса була в пасивному стані. Він ніколи, ні разу не використав її для Себе.

Питання 6: *А як же Йому вдалося настільки, аж до образу раба упокоритися? І до смерті, до того ж хресної? Івана 5:19; 10:30, 38*

- Ісус, як Людина, досягав упокорення так само, як це маємо робити ми! Через вертикаль!
- Через єднання з Отцем. А коли людський гріх розірвав цей зв'язок, Ісус помер від розриву серця...

Питання 7: *Чи Павло досягнув такої єдності Богом? Гал. 2:20. А що ми можемо сказати про себе, про свою єдність з Богом?*

- Подумаймо, брати і сестри, на чому або на кому ми будуємо? Нас усіх спіткало велике «наводнення» – війна...
- І для багатьох із нас вона виявила: скеля чи пісок у нашому «фундаменті».

Додатки до рубрики: Думки Христа (четвер)

Питання 1: *Тепер подивимося на другу руку Ісуса... Це Його людська природа. Читаємо Филп. 2:7.*

- Пишучи ці слова, «Павло палко прагнув, щоб люди побачили й усвідомили приниження Христа» (СЗ, [398]).

Питання 2: *Якими двома словами апостол змальовує пониження Ісуса?*

- Умалив Себе, – це грецьке *екеносен* – спустошив Себе, віддав усе, відмовився від усього, позбавив Себе авторитету... (КАСД. Т. 12. С. 128).
- Упокорив Себе – в оригіналі *етапейносен* – принизив Себе, піддав Себе сорому, ганьбі...

Питання 3: *Чому Він пішов на таке пониження?*

- «Його любов до людини робила Його здатним охоче приймати будь-яке пониження гідності та зносити будь-яку образу» (СЗ, 398 [499-500]).
- «Цар слави надзвичайно принизив Себе, прийнявши людську подобу. Ангели, які були свідками Його слави в небесних оселях... були приголомшені, побачивши свого Божественного Володаря в такому великому пониженні» (РЧ. 2025. Мараната. 3 січня).

Питання 4: *Але чим для нас, людей стала людська природа Христа?*

- «Людська природа Сина Божого – все для нас. Це золотий ланцюг, котрий зв'язує наші душі з Христом, а через Христа – з Богом» (1ВВ, [244]).

- Тому «молімся так: *Відкрий мені Себе, щоб по Твоїй незрівняній благодаті я міг триматися за золотий ланцюг – Христа – котрий був спущений із небес на землю, щоб я міг ухопитися за нього і вознестися на висоту*» (РЧ, 2006. 5/1).
- Тільки таким шляхом Сам Спаситель імплантує Свою Божественну природу в нашу людську. Тільки так ми зможемо стати покірними Божими дітьми.
- А Церква зможе стати об'єднаною і єдиною.

III. Закінчення:

Питання 1: *Ще раз подивимося на обкладинці на людську руку Ісуса... Чому вона порожня?*

- Це залежить від мене і від вас... Там має бути ваша і моя рука...

(нова ілюстрація обкладинки).

- Ісус чекає на вас і на мене, на нашу простягнуту до Нього руку.

Питання 2: *Чи вхопимося ми за цей золотий ланцюг? Чи будемо щоденно причащатися до Його Божого Єства?*

- Запрошую кожного з нас зараз, під час молитви прийняти рішення завтрашній день розпочати з Ним і для Нього.

- І як пам'ятку такого рішення, вдома домалюймо на обкладинці свого Посібника свою руку, що вхопилася за руку Ісуса.

Молитва